

Shalom!

Shemot/Exodus 15:22-27 - Marah vs. Elim

In 1889, Charles H. Spurgeon had this to say about the differences between what happened at the locations of Elim and Marah:

Marah is better than Elim, for in Elim the Israelites only drank of the water, and ate of the fruit of the palm trees, and that was soon over. But at Marah we read that God, 'made for them a statute and an ordinance,' and that was never over. That statute and ordinance stood fast, and will stand fast for Israel as long as they are a nation. There is much more benefit to be reaped from Marah than from Elim. Marah, though it is bitter, is also better! And albeit that we do not like it, yet in the end there will be no bitterness in it, but an unutterable sweetness which shall be ours through time and eternity!

At Elim, the paradise of fresh water and palm trees, there was no miraculous change in the water from bitter to sweet. There were no new statutes and ordinances given and no new promises. At Elim, there was no new revelation of the Name of YHWH - YHWH *Ropheka* (YHWH who heals you). All those things belonged to Marah.

The Israelites arrived at Marah three days after their experience at the Red Sea. It was the Father's will to take them next to Marah. Why? Because He knew the high they experienced at the Red Sea would not sustain them long term. He wanted the children of Israel to love and desire Him more than their flesh thirsted for water:

*Psalm 63:1 A Psalm of David when he was in the wilderness of Judah. O Elohim, You are my El; Early will I seek You; My soul thirsts for You; **My flesh longs for You In a dry and thirsty land Where there is no water.***

It was not enough to learn how to praise Him dancing and shouting for joy. The passion they had at the Red Sea would not result in spiritual maturity. A critical part of becoming His chosen people is to learn to follow Him wherever He leads. Our Elohim is not content to be only our Deliverer and our Salvation. He desires to be the Shepherd of our souls. He desires for His sheep to respond to His Voice.

So...His sheep arrive at Marah very, very physically thirsty. As they followed His lead, they probably saw

Shalom!

Shemot/Exodus 15:22-27 - Marah vs. Elim

In 1889 had Charles H. Spurgeon het volgende te zeggen over de verschillen tussen wat er gebeurd is op de locaties Elim en Marah:

Marah is beter dan Elim, want in Elim dronken de Israëlieten alleen van het water en aten ze van de vrucht van de palmbomen, en dat was gauw voorbij. Maar te Marah lezen we dat God, 'voor hen daar regel en recht gesteld heeft,' en dat was nooit bij het andere. Die 'regel en recht' stond vast, en zal voor Israël vaststaan, zolang zij een volk zijn. Er is veel meer voordeel te halen uit Marah dan uit Elim. Marah, al is het bitter, is ook beter! En al zij het dat we het niet leuk vinden; op het einde zal er echter geen bitterheid in zijn, maar een onuitsprekelijke zoetheid die doorheen de tijd en de eeuwigheid de onze is!

In het paradijs van zoet water en palmbomen bij Elim, was er geen wonderbaarlijke verandering in het water van bitter tot zoet. Er werden geen nieuwe wetten en verordeningen gegeven en geen nieuwe beloften. Bij Elim, was er geen nieuwe openbaring van de Naam van JHWH - YHWH *Ropheka* (JHWH die je geneest). Al die dingen behoorden tot Marah.

De Israëlieten kwamen bij Marah aan, drie dagen na hun ervaring aan de Rode Zee. Het was de wil van de Vader om ze vervolgens naar Marah mee te nemen. Waarom? Omdat Hij wist dat het hoogtepunt welk ze aan de Rode Zee ervaren hadden, hen op lange termijn weinig baat zou bijbrengen. Hij wilde dat de kinderen van Israël Hem zouden liefhebben en naar Hem zouden verlangen, meer dan hun vlees dat naar water dorstte:

*Psalm 63:1 Een musiceerstuk, v. David; toen hij was in Juda's woestijn. 2 God, mijn God zijt gij, u blijf ik zoeken, mijn ziel is dorstig naar u; **naar u smacht mijn vlees, in een land: uitgedroogd, uitgeput,- zonder water.***

Het was niet genoeg om te leren hoe Hem te prijzen, dansend en schreeuwend van vreugde. De passie die zij bij de Rode Zee hadden zou niet tot geestelijke volwassenheid leiden. Een cruciaal onderdeel van Zijn uitverkoren volk worden, is leren om Hem te volgen waarheen Hij ook leidt. Onze God is niet tevreden met alleen onze Verlosser en onze Redding te zijn. Hij verlangt de Herder van onze zielen te zijn. Hij verlangt van Zijn schapen dat ze op Zijn stem reageren. Dus ... komen Zijn schapen aan bij Marah, fysiek zeer, zeer dorstig. Terwijl ze zijn leiding volgden, zagen ze

the springs from a distance. But then - bitter water! This was a completely new trial for them. They had never lacked water in Egypt! How would they handle this? They had recently seen YHWH divide the Red Sea and drown their enemies. They had experienced how He had separated them from the Egyptians during the worst of the plagues. Did they honestly believe He brought them out of Egypt to let them perish of thirst in the wilderness?

Actually, how do you think they saw the fulfillment of YHWH's covenant promises? Did they think they would march straight to the Promised Land enjoying every fleshly desire along the way? Would all enemies be kept at a healthy distance from His pampered chosen ones?

They are a new people, no longer slaves in Egypt. But they have brought a lot of Egypt out with them. It will be through the trials and afflictions that they will be proved to be His children. At Marah they drink the water and find their thirsty mouths are filled with bitterness. Only a few days ago they were singing jubilantly. But now, when tried and tested, they murmured just like they had done before when, in Egypt, they had blamed Moshe because their burdens had increased. (Shemot/Exodus 5:20-21) It's hard to leave behind the old man and the old lusts of the flesh. It is true that we should examine our own selves....

*2 Corinthians 13:5 **Examine yourselves** as to whether you are in the faith. **Test yourselves.** Do you not know yourselves, that Yeshua the Messiah is in you? -- unless indeed you are disqualified.*

However, we still must be examined by the Holy One. This is given to us as one of the reasons for Marah:

*Shemot/Exodus 15:25 ...And **there He tested them***

Wow, have you ever prayed this prayer?

*Psalm 139:23 **Search me, O El, and know my heart; Try me, and know my anxieties; 24 And see if there is any wicked way in me, And lead me in the way everlasting.***

He may answer that prayer in a way you'd never imagine... Concerning the Israelites, it is hard for us to see any real faith at Marah. Here's how they responded:

*Shemot/Exodus 15:24 And the people complained against Moshe, saying, "**What shall we drink?**"*

waarschijnlijk van verre de bronnen. Maar dan - bitter water! Dit was een volkomen nieuwe beproeving voor hen. In Egypte hadden ze nooit gebrek aan water gehad! Hoe zouden ze dit aanpakken? Ze hadden onlangs gezien hoe YHWH de Rode Zee verdeelde en hun vijanden verdronk. Ze hadden ervaren hoe Hij hen van de Egyptenaren had afgezonderd tijdens de ergste van de plagen. Hebben ze echt geloofd dat Hij hen uit Egypte bracht om hen in de woestijn te laten omkomen van dorst?

Hoe denk je dat ze eigenlijk de vervulling zagen van JHWH's verbondsbeloften? Hebben ze gedacht dat ze meteen naar het Beloofde Land zouden marcheren en onderweg van elk vleselijk verlangen genieten? Zouden alle vijanden op een gezonde afstand van zijn verwende uitverkorenen worden gehouden?

Ze zijn een nieuw volk, niet langer slaven in Egypte. Maar ze hebben veel van Egypte meegenomen. Het zal door de beproevingen en kwellingen zijn dat zij zullen gaan bewijzen Zijn kinderen te zijn. Bij Marah drinken ze het water en ervaren dat hun dorstige monden gevuld zijn met bitterheid. Slechts een paar dagen eerder waren ze juichend aan het zingen. Maar nu, als beproefden, mompelden ze net zoals vroeger, toen ze in Egypte Moshe hadden beschuldigd omdat hun lasten toegenomen waren. (Sjemot/Exodus 5:20-21) Het is moeilijk om de oude mens en de oude lusten van het vlees achter te laten. Het is waar dat we onszelf moeten onderzoeken

*2 Korintiërs 13:5 **Stelt uzelf op de proef** of ge in het geloof zijt, **toetst uzelf.** Of herkent ge niet aan uzelf dat Jezus Christus in u is? Zo niet, dan doorstaat ge de toets niet.*

Maar we moeten nog door de Heilige worden onderzocht. Dit vers is aan ons gegeven als een van de redenen voor Marah:

*Sjemot / Exodus 15:25 ... En **daar testte Hij hen***

Wow; heb je ooit dit gebed gebeden?

*Psalm 139:23 **Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten! 24 Wil zien of ik op een weg van smart ben, en leid mij op een weg naar de eeuwigheid!***

Hij kan dat gebed beantwoorden op een manier die je nooit zou denken... Wat betreft de Israëlieten, is het moeilijk voor ons om te Marah iets van een echt geloof te zien. Hier volgt hoe ze antwoordden:

*Sjemot/Exodus 15:24 Ze morren, de gemeente, tegen Mozes, en zeggen: **wát moeten we nu drinken?***

There does not appear to be a shred of faith associated with their response. Did they only love Him for what they got out of Him? Yeshua recognized that some of His followers were there only to satisfy their appetites. John 6:26

After the high of the Red Sea, YHWH let them suffer a bit and then there was no praise for their Redeemer on their lips. It's so easy to say, "Adonai, you know we love you", but what happens when He tests us?

What did the Almighty want them to learn? What was His goal for them at Marah? Perhaps He wanted them to understand that despite being delivered from Egypt as the chosen people and saved through the Red Sea, they still needed to be as dependent on Him as before. He would not bring a spoiled bunch of slaves (doing what's right in their own mind) into the Promised Land. They were in the wilderness and the lesson was that it was their Elohim and Him alone who would provide for them. Here's how this same attitude is described many hundreds of years later: Revelation 3:17-19

The promises YHWH made to them at Marah were incredible. However, they were contingent on obedience. Salvation had already come for them, and the next step was faithful obedience. The kind of obedience that comes from a willing heart. Trust in Him, not only in the good times, but also in times of trouble.

Read Psalm 27:14 - Proverbs 3:5-6 - Galatians 6:9 - Hebrews 10:36-37 - James 5:7-11

The wilderness is a place that presents special challenges that do not exist in inhabited places. The struggles there will lead His people to become spiritually healthy and mature. After all, He is YHWH *Ropheka* - YHWH who heals you. If YHWH has taken you to the wilderness, trust Him. He is in the midst of developing something in you that will enable you to fulfill your destiny.

Shabbat Shalom!
Ardelle

Er lijkt geen greintje geloof in hun reactie aanwezig te zijn. Hebben ze alleen van Hem gehouden voor wat ze van Hem kregen? Yeshua merkte dat een aantal van zijn volgelingen er alleen op uit waren om hun honger te stillen. John 6:26

Na het hoogtepunt van de Rode Zee, laat JHWH ze een beetje lijden en toen was er geen lof voor hun Verlosser op hun lippen. Het is zo makkelijk om te zeggen, "Adonai, U weet dat we van U houden", maar wat gebeurt er als Hij ons test?

Wat wilde de Almachtige dat zij zouden leren? Wat was Zijn doel voor hen bij Marah? Misschien wilde Hij dat zij zouden begrijpen dat ondanks het feit dat zij uit Egypte waren verlost als het uitverkoren volk en doorheen de Rode Zee gered, zij nog steeds nodig hadden om zoals voorheen van Hem te afhankelijk zijn. Hij ging niet een verwend stel slaven (die doen wat juist is naar eigen inzicht) in het Beloofde Land brengen. Ze waren in de wildernis en de les was dat hun God en Hij alleen voor hen zou voorzien. Lees hoe deze zelfde houding vele honderden jaren later wordt beschreven, in Openbaring 3: 17-19

De beloften die YHWH aan hen deed te Marah waren ongelooflijk. Ze hingen echter af van gehoorzaamheid. Redding was voor hen al gekomen, en de volgende stap was trouwe gehoorzaamheid. Het soort gehoorzaamheid dat afkomstig is van een gewillig hart. Vertrouw op Hem, niet alleen in goede tijden, maar ook in tijden van nood.

Lees Psalm 27:14 - Spreuken 3:5-6 - Galaten 6:9 - Hebrreeën 10:36-37 - James 5:7-11

De woestijn is een plek met speciale uitdagingen die niet in bewoonde plaatsen bestaan. De strijd zal maken dat daar zijn volk geestelijk gezond en volwassen wordt. Hij is immers YHWH *Ropheka* - YHWH die u geneest. Vertrouw Hem, als YHWH u naar de woestijn heeft meegenomen. Hij is aanwezig bij hetgeen Hij in u aan het ontwikkelen is, dat u zal toelaten om tot uw bestemming te komen.

Shabbat Shalom!
Ardelle

